

Hans-Erik Lindström

Pilgrimsrörelsen är större än vi tror

Alltsedan mitten av 1990-talet har intresset och engagemanget för pilgrimsvandringar ökat. Inte bara i Sverige utan i hela Europa. Pilgrimscentra har uppstått, nya leder invigs och gamla restaureras. Allt fler tar på nytt tag i en stav, axlar en ryggsäck och ger sig ut på pilgrimsvandring i både det svenska och europeiska landskapet.

Den stora släkträffen i Naturens katedral

Pilgrimsrörelsen är öppen för alla och tröskeln är låg. Dagens pilgrimer har gemensamma stråk med de medeltida vandrarna, men också med andra nutida vandrare. Precis som pilgrimen söker *turisten och tågluffaren* äventyr och är nyfiken på möten med nya miljöer och nya människor. Pilgrimen är släkt med *motionären och frisksportaren* som inser vikten av en sund själ i en sund kropp och med *fältbiologen och fågelskådaren* som älskar skog och mark, djur och natur och vill upptäcka skapelsens värld.

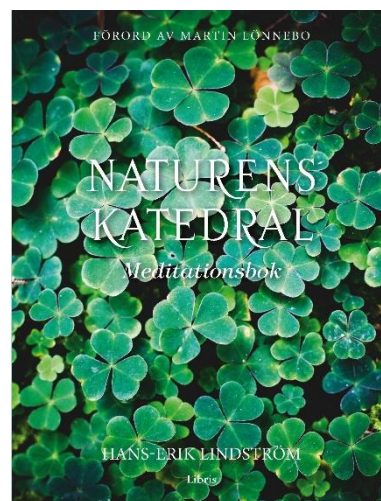
Pilgrimen liknar *vagabonden och luffaren* som lever ut sin frihetslängtan under stor enkelhet och en dos bekymmerslöshet och *fjällvandraren och havsseglaren* som upplever den storslagna skönheten i den till synes oändliga skapelsen. Pilgrimen är som *nomaden* som vet att man inte har någon varaktig boplats, utan slår läger än här och än där. Pilgrimen är också släkt med *sökaren och tvivlaren* som går ut för att söka efter sanningen, skönheten och godheten i livet, ja själva meningen med existensen.

Pilgrimen är släkt med dem alla. Men samtidigt är hon också något mer. Hon kan i det synliga landskapet se tecken på det osynliga. Hon lever med tron att ha en osynlig medvandrare med på vägen och använder tid för bön, meditation och tystnad under vandringen. Hon vet också att hennes livsvandring är tidsbegränsad.

Den gränsöverskridande rörelsen

* I pilgrimsrörelsen finns inga åldersgränser. Praktiskt taget alla har möjlighet att delta. Den yngste som har gått en dagsvandring på ca 20 kilometer har varit sex år och den äldste åttioåttio år. För dem som har olika handikapp ordnas enklare och skraddarsydda vandringar.

* Pilgrimsrörelsen är inte geografiskt begränsad. Lederna korsar församlings, stifts, landskaps och nationsgränser. Idag byggs leder som går genom hela Europa – från Trondheim



med Nidarosdomen via klosterkyrkan i Vadstena till Santiago de Compostella och katedralen i Spanien.

* Under vandringen möts pilgrimer från olika kyrkor och samfund. Pilgrimsrörelsen har inga konfessionella gränser. När man vandrar tillsammans, delar nattläger och måltider, firar pilgrimsmässa ute i naturen och ber ihop, så suddas lärostrider och trosskillnader ut. I framtiden kan även interreligiösa vandringar minska spänningar mellan olika religioner och i stället upptäcka vad man har gemensamt.

* Till pilgrimsvandringar kommer många sökare och även agnostiker. Under vandringarna möts de som söker efter livets mening i allmänhet och meningen med sitt eget liv i synnerhet. När kyrkans tröskel kan uppfattas som hög, är den i pilgrimsrörelsen låg för både kyrkfolk och kyrk-ovana.

* Ute på vandringen upplever pilgrimen ofta att himnan är tunn mellan himmel och jord. Himlen landar i ögonblick då man kramar ett träd och känner den djupa samhörigheten. Eller när man tar av sig svettiga kläder och tar ett dopp i en insjö och känner sig omsluten av något större. Kanske man lägger sig i en blåsippbacke och tycker sig se skapelsens Gud blicka in i ens egna ögon. Pilgrimen har en holistisk grundsyn där allt levande är vävt i ett enda stycke.

* När gränsen mellan jord och himmel suddas ut, då gör den det också mellan liv och död. Pilgrimen vet att ett människoliv är kort och sträcker sig mot mål som finns bortom dödens port – en hemkomst på andra sidan.

Hans-Erik Lindström

(diakoni- och pilgrimspräst)